

„Jeesus Kristus sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti” (Hebr 13:8)

Kiertokirje

Huhtikuu 2015

Oikein sydämellisesti tervehdin teitä kaikkia veljiä ja sisaria koko maanpiirin yllä Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä Hebr 9:28:n sanoilla:

„...samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestynyt pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.”

Kristuksen toinen tuleminen on Hänen luvattu takaisinpaluunsa (Joh 14:1-3). Hän palaa takaisin kaikkien lunastettujen takia, **jotka odottavat Häntä**. Hän palaa takaisin kaikkien lunastettujen takia, **jotka ovat valmiit**: „...*jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin*” (Matt 25:10). Hän tulee takaisin kaikkien lunastettujen takia, **jotka ovat rakastaneet Hänen ilmestymistään**. Ja, „*kaikki, jotka ovat rakastaneet Hänen ilmestymistään*”, saavat luvattun voittokruunun (2Tim 4:8).

Kristuksen takaisinpaluu on aivan lähellä. Tärkeää on, että nämä kolme tunto-merkkiä ovat todella löydettävissä jokaisessa meissä: odottaa Häntä, olla valmis ja rakastaa Hänen ilmestymistään. Me elämme uloskutsumisen ajassa 2Kor 6:14-18:n mukaisesti: „*Sentähden: »Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä«, sano Herra,...*” Koko lopunajanprophetia täyttyy meidän silmiemme edessä. On se ajanjakso, josta Herra on sanonut: „*kun te näette kaiken tämän alkavan tapahtumaan ... niin tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä*” (Luuk 21:28-36). Armosta meillä on raamatullinen suunnistautuminen profeetallisen Sanan kautta ja voimme selvästi nähdä ajan merkit kaikilla alueilla. Herätyshuuto kulkee nyt yli koko maapallon kaikille raamatullisesti uskoville, herättäen hengellisestä unesta, ja yhä äänekkäämmäksi tulee: „*Katso, Ylkä tulee! Nouskaa! Valmistautukaa! Menkää Häntä vastaan!*” (Matt 25:1-10).

Tämä on Sanoma, joka nyt edeltää Kristuksen toista tulemusta. Uskovat ovat neitsyitä, jotka puhdistavat lamppunsa. Viisaat neitsyet eivät ole pitäneet huolta vain lampuistaan, nimittäin, että heillä on valo, valaistus, heille tärkein asia on täydellinen valmistuminen uskossa ja kuuliaisuudessa ja täytyminen Hengen öljyllä. Lauluntekijä ilmaisee sen näin: „Vain astiat, pyhä Mestari, täytähän voimallasi...” Nyt tapahtuu Hengen vaikuttama maallisen morsiamen yhdistyminen taivaallisen Yljän kanssa täydellisessä rakkaudessa ja sopusoinnussa jokaisen Jumalan Sanan Kanssa.

„MINÄ kihlaan sinut itselleni!”

Hoosea 2:19:ssä Herra on luvannut: „*Ja minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella.*” Tämä on Lunastajan armotarjous lunastetuille. Golgatan ristillä Ylkä on rakkautesta maksanut morsiamen lunastushinnan (Joh 3:16). Uuden liiton vuodatetun veren kautta (Matt 26:26-28) on seurakunta lunastettu: „*...jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan*” (Ef 1:7). Niinkuin Aadamin kylki avattiin ja Eeva otettiin hänestä ja johdettiin hänen luokseen (1Moos 2), niin avattiin Lunastajan kylki ristillä (Joh 19:34) ja lunastetut ovat Hänen morsiusseurakuntansa, joka on kohtaava Hänet ilmassa ylösmenemisessä hääaterialle (1Tess 4:17). „*Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu; viimeisestä Aadamista tuli eläväksitekevä henki*” (1Kor 15:45). Kaikki Jumalan pojat ja tyttäret ovat „*Hänen ruumiinsa jäseniä, liha Hänen lihastaan ja luu Hänen luustaan.*” Paavali kirjoittaa edelleen: „*Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa*” (Ef 5:30-32).

Niinkuin kihlautumisessa tulee mies yljäksi ja kihlattu morsiameksi, niin on aito, todellinen kääntyminen Jeesuksen Kristuksen tykö „myöntyminen” Hänelle, ja niin tulee Lunastaja taivaalliseksi Yljäksi ja lunastetut tulevat Hänen morsiamekseen. Kihlaus ei tapahdu yksipuolisesti, se voi tapahtua vain, kun kaksi kohtaa toisensa, heidän sydämensä rakkaudessa lyövät toisilleen ja morsian on sanonut „Kyllä”.

Kaikki lunastetut, joihin Sana kylvetään siemenenä (Luuk 8:11), uudestisyntyvät elävään toivoon (1Piet 1:3). He saavat Lunastajan jumalallisen olemuksen ja iankaikkisen elämän: „*Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut*” (2Kor 5:14-21). Hänellä, joka kuuluu morsiusseurakuntaan, on henkilökohtainen suhde Herraan, niinkuin kihlautuneilla toisiinsa, ja hän kuulee sen, mitä Ylkä sanoo Sanansa kautta rakastetulle morsiamelleen, ja noudattaa sitä. Niin käy toteen: „*... ja Hänen morsiamensa on itsensä valmistanut.*”

Morsiusseurakuntaan kuuluvat ovat oleva valmiit Yljän takaisinpaluun hetkellä. He rakastavat Häntä ja odottavat kaipauksella päästä sisään hääaterialle Hänen kanssaan, niinkuin on kirjoitettu: „*Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!*” (Ilm 19:7-9). Luvatus profetaan palvelustehtävän kautta on Pyhä Henki antanut kirjoitetun Sanan tulla paljastetuksi Sanaksi kaikissa, jotka todella uskovat. Ja vielä enemmän: Kaikissa, jotka uskovat ja kuuluvat morsiusseurakuntaan, Sana-Sanoma suorittaa sen, mitä varten se lähetettiin (Jes 55:11; Room 10:16-21).

Johannes Kastaja huudahti: „*Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo siinä läsnä ja kuuntelee häntä, iloitsee koko sydäimestään yljän riemuhuudosta. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi*” (Joh 3:29 saks Raam). Johannes oli enemmän kuin yksi profeetoista: hän oli luvattu profeetta aivan erityisen palvelustehtävän kanssa: „*Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän valmistava tiesi sinun eteesi.'*” (Matt 11:9-10).

Ei kukaan saarnaaja ole puhunut niin usein Kristuksen morsiamesta, valmistumisesta ja ylöstempauksesta kuin jumalanmies William Branham. Niinkuin kaikille on tunnettua, tuli hänelle taivaallinen kutsuminen 11. kesäkuuta 1933: „**Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta, niin sinut lähetetään Sanoman kanssa, joka on edeltävä Kristuksen toista tulemusta!**” Hänen palvelustehtävänsä, joka oli suoraan yhdistetty Jumalan pelastussuunnitelmaan, on kannattanut, ja myös hänen ilonsa on oleva täydellinen niinkuin Johannes Kastajan.

Nyt toteutuu: „*Ja Henki ja morsian sanovat: »Tule!« Ja joka kuulee, sanokoon: »Tule!« Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.*” (Ilm 22:17).

Mutta hänelle, joka sen valtaamana, mitä Jumala on puhunut ja paljastanut, niin kuin Johannes Patmoksen saarella halusi tuoda palvonnan enkelille tai Jumalan palvelijalle, antamatta kunniaa yksin Jumalalle, täytyy sanoa se sama, mikä Johannekselle tuolloin sanottiin: „*Varo, ettet sitä tee! Minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa*” (Ilm 22:9). Aamen.

Katsaus alkuun, jotta me ymmärrämme lopun oikein

Johannes Kastajan palvelustehtävässä ei täytynyt vain Mal 3:1: „*Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni.*”, vaan myös ensimmäinen osa Mal 4:6:sta, nimittäin: „*... hän on kääntävä isien sydämet lasten puoleen*”. Niin sen on sanonut enkeli Gabriel hänen isälleen Sakariaalle: „*...kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin aikaan saadakseen Herralle hyvinvalmistetun kansan*” (Luuk 1:16-17, saks. Raam.). Siitä oli kyse alussa Johannes Kastajan palvelustehtävässä, ja siitä on kyse nyt lopullisessa palvelustehtävässä: nimittäin valmistaa tie Herralle ja saada aikaan Hänelle hyvinvalmistettu kansa.

Koko Vanhassa Testamentissa on puhe isistä, joille Jumala on antanut liiton lupaukset (Room 9:4-5). *Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailmanajat luonut*” (Hebr 1:1-2 saks. Raam). Apt 13:32-33 me luemme: *„Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttännyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen ...”* Aina kun pelastushistoriallisesti merkitykselliset tapahtumat tapahtuvat, täytyvät niitä vastaavat Jumalan lupaukset. Mal 4:5:ssä on kirjoitettu: *„Mutta tietäkää: Minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin suuri ja peljättävä Herran päivä tulee:”*

Jakeen 6 toinen osa, nimittäin että „Jumalan lasten sydämet käännetään jälleen isien uskoon”, toteutu meidän ajassamme. Sentähden meidän Herramme on vahvistanut lupauksen Johannes Kastajan palvelustehtävän jälkeen, kun Hän on sanonut: *„Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen”* (Matt 17:11). Niin se on kirjoitettu myös Mark 9:12:ssa. Tänä päivänä Hän sanoisi meille: *„Elia on tullut; profeetta on tuonut jumalallisen Sanoman, ja lupauksen lapset uskovat, niinkuin Kirjoitukset sanovat ja heidät tuodaan takaisin opissa ja elämässä hengellisesti järjestettyyn tilaan niinkuin alussa alkuseurakunnassa.”* Tämä on jumalallisen Sanoman päämäärä: että raamatullisissa uskovissa – morsiusseurakunnassa kaikki, perusteellisesti kaikki järjestetään ja ennalleenpalautetaan raamatulliseksi.

Kaikki morsiusseurakuntaan kuuluvat tunnistavat, mitä varten meille on tässä ajassa paljastettu profeetallinen Sana, joka ei salli mitään omaa tulkintaa. Se valaisee kirkkaana valona hengellisessä pimeydessä (2Piet 1:19-21). Vain se, mikä todella on kirjoitettu Raamatussa, on raamatullista ja on määrätty julistukseen ja siten valittujen uskoa varten. Seurakunta on rakennettu apostolien ja profeettojen alkuperäiselle perustukselle (Ef 2:20). Sentähden Sanoma kuuluu: takaisin Sanaan; takaisin alkuun; takaisin apostolien puhtaaseen oppiin; takaisin kaikkiin pelastuskokemuksiin! 1Kor 6:14-18:ssa ovat vakavat sanat Jumalan kansalle: *„Miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: »Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.«.*” Viimeinen sanoma on yhdistetty uloskutsumisen ja erottumisen ja suoran ennalleenpalauttamisen ja valmistumisen kanssa. Ensimmäinen ulostuleminen, sitten sisäänmeneminen.

Hänen luvattu takaisinpaluunsa on oven edessä (Matt 24:33). Meidän Herramme ja Lunastajamme on sanonut siitä, mitä viimeisessä ajanjaksossa tapahtuisi: *„Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaikaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä”* (Luuk 21:28) ja on myös samalla antanut kehoituksen: *„Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä*

kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoksenne Ihmisen Pojan edessä” (Jae 36). Me näemme raamatullisen profetian täyttymyksen Israelin kohdalla, kansakuntien kohdalla, koko maailmassa ja erityisesti seurakunnassa ja voimme yhä uudelleen huuhahtaa: „Tänä päivänä tämä ja tämä Kirjoitus on käynyt toteen meidän silmiemme edessä!” Tämä muistuttaa meitä Hänen sanoistaan: „Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun täyttymyksen aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen.” (Joh 16:4). Aamen.

Nyt on kyse pääasiasta, nimittäin Yljän ja morsiamen täydellisestä yhdistymisestä. Ei ole kenellekään uskovaiselle mitään hyötyä nähdä vain ajan merkit; vanhurskauttamisen (Room 5:9), pyhityksen (1Tess 5:23), Hengen kasteen (1Kor 12:13) jne raamatullisten kokemusten täytyy nyt tulla todellisuudeksi aivan samoin kuin apostolien aikana. Lopussa on tuleva esiin Jumalan täydellinen rakkaus, niinkuin se tuli julki Golgatan ristillä sovituksen ja syntien anteeksiantamisen kautta, myös kaikissa sovitetuissa, jotka ovat kokeneet syntiensä anteeksisaamisen, sillä: „*Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne*” (Joh 15:17). Kun totiset uskovat ovat tulleet yhdeksi sydämeiksi ja yhdeksi sieluksi, varhais- ja myöhäissade on lankeava (Jaak 5:7-11; Joel 2:23 Jes 44:3; Sak 10:1). Silloin Jumalan voima on tuleva julki ja niinkuin Jobin kohdalla, joka rukoili (42:10) ystäviensä puolesta, jotka olivat syyttäneet häntä, tapahtuu kaiken sen, mitä Jumala on lahjoittanut seurakunnalle, kaksinkertainen ennalleenpalauttaminen.

Vain täydellinen rakkaus on täydellisyyden side. „*Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side*” (Kol 3:14) – täydellinen rakkaus Lunastajaan, lunastettuihin, jokaista Jumalan Sanaa kohtaan ja totinen elävä usko jokaiseen Jumalan lupaukseen. Kun me kaikki olemme täytetyt Pyhällä Hengellä niinkuin Apt 2:ssa ja alkuseurakunnassa, me kaikki voimme sanoa, että „... *Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu*” (Room 5:5). Teoreettinen sanoma, jota eri tavoin tulkitaan, ei hyödytä ketään; vasta kun kaikki todella on tuotu takaisin jumalalliseen järjestykseen, pätee: „*Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia*” (Room 8:14).

Kun sitten Ylkä todella tulee, kulkee ensimmäisenä Hänen »herätyshuutonsa« kaikille Kristuksessa poisnukkuneille, senjälkeen kaikki Kristuksessa elävät muutetaan ja yhdessä heidän kanssaan temmataan ylös Herraa vastaan taivaan pilvissä. Tämä on NÄIN SANOO HERRA Hänen pyhässä, iankaikkisestipysyvässä Sanassaan (1Tess 4:13-18)

Herran takaisinpaluu on oleva todellisuus, niinkuin Hänen taivaaseenastumisensa oli todellisuus (Apt 1:11): „*Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on*

tuleva samalla tavalla, kuin te näittitte hänen taivaaseen menevän!«” Kristuksessa kuolleitten ylösnousemus on oleva todellisuus (1Kor 15:42-44). Meidän ruumiimme muuttuminen on oleva todellisuus (1Kor 15:54). Ylöstempaus on oleva todellisuus (1Tess 4:17). Hääateria on oleva todellisuus (Ilm 19:7). Kaikki on oleva todellisuutta, myös tuhatvuotinen valtakunta (Ilm 20) ja lopuksi uusi taivas ja uusi maa (Ilm 21). Maranata. Tule, Herra Jeesus! „Hän, joka näitä todistaa, sanoo: »Totisesti, minä tulen pian«. Amen, tule, Herra Jeesus!” (Ilm 22:20)

Ei mitään Sanaan lisäämistä ...

Veli Branhamin palvelustehtävä oli niin tärkeä kuin Mooseksen, Johannes Kastajan ja apostoli Paavalin palvelustehtävä pelastushistorian yhteydessä. Jumalan Sana, jota Jumalan sanansaattajat ovat julistaneet, on jätetty meille; ja sitä me julistamme, sillä vain Sana pysyy iankaikkisesti (1Piet 1:25). 2Piet 3:14-18:ssa apostoli Pietari kehoittaa katsoessaan luvattuun takaisinpaluuseen uskovia pyrkimään siihen, että heidät havaitaan tahrattomaksi ja nuhteettomaksi. Hän viittaa siinä yhteydessä myös Paavalin kirjeisiin, mutta viittaa siihen, että niissä on paljon vaikeastiymmärrettävää. Me olemme tunnistaneet, että raamatullisessa Sanomassa ei ole kyse vaikeastiymmärrettävistä ilmauksista, jotka Paavali aikanaan, niinkuin Pietari kirjoittaa 2Piet 3:16:ssa, tai veli Branham on tehnyt Jumalan lopullisen toiminnan suuressa odotuksessa. Niinkuin tuolloin, on myös tänä päivänä sellaisia, jotka ottavat veli Branhamin ilmaukset pois ajatusyhteydestään ja tekevät niistä omia, vääriä oppejaan (jaa 16).

Ohjeen, jonka Paavali antoi uskolliselle kanssatyötoverilleen Timoteukselle 2Tim 4:ssä, Herra itse on antanut eräässä näyssä veli Branhamille 1933. Jokainen totinen Jumalan palvelija on ottava sydämelleen ne sanat:

*„Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: **saarnaa sanaa**, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä tulee aika, jolloin he eivät kärsi **tervettä oppia**, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyysnä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois **totuudesta** ja kääntyvät taruihin. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, **tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti.**”*

Myös minua Herra on käsenyt lukemaan 2Tim 4 Marseillessa helmikuussa 1980. Edellisenä iltana oli minulle ensimmäistä kertaa asetettu kysymys, mitä mer-

kitsevät seitsemän ukkosenjyrinää Ilm 10:ssä. Minulla ei ollut siihen mitään vastausta. 2Tim 4 lukiessani minulle tuli heti selväksi, miksi minun täytyi lukea se teksti: Minä saan ja voin saarnata ja opettaa vain Sanaa; minä en saa enkä voi olla osallinen tulkintoihin. Jokin kompromissi on minulle mahdoton, se on poissuljettu.

Jokainen, jonka Jumala todella on kutsunut, on ottava sydämelleen kehoituksen, jonka Paavali niin painokkaasti on suunnannut Timoteukselle, ja totisesti tottelee: „*Minä vannotan sinua Jumalan kasvojen edessä ...: **saarnaa Sanaa ...!***” Sitä, mitä ei ole kirjoitettuna Sanassa, ei ole määrätty iankaikkisestipätevän evankeliumin julistukseen. Ja hän, joka saarnaa jotakin ei-raamatullista, vaikka hän sanoisi sen ilmestykseksi, vetää päällensä kirouksen (Gal 1:8), vieläpä vaikka se olisi enkeli taivaasta!

Apostoli Johanneksen täytyi jättää meille varoitus kaikella vakavuudella: „*Minä todistan **jokaiselle**, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku **pane** **niihin jotakin lisää**, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku **ottaa pois jotakin** tämän kirjan profetian sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.*”

Kaikki, jotka antavat päteä vain sen, mikä on kirjoitettu, julistetaan autuaaksi: „*Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat **ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu: sillä aika on lähellä!***” (Ilm 1:3).

Jumala tarkoittaa, mitä Hän sanoo, ja sanoo, mitä Hän tarkoittaa

Profeetta Danielille oli sanottu: „*Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja **sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti**. Monet sitä tutkivat, ja ymmärrys lisääntyy*” (Dan 12:4).

Me olemme lopunajassa: sinetöity Kirja on avattu ja koko sisältö on paljastettu. Kiitos olkoon Jumalalle, että mitään siitä ei enää voida asettaa lukitsemisen alle, sillä „*jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä*” (Ilm 5:5).

„*Ja hän sanoi minulle: »Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä ...«* (Ilm 22:10) Luvussa 5 oli Kirja vielä sinetöitynä.

Meille näytetään jumalallinen pelastusjärjestys kaikkine yksityikohtineen Sanas-

sa. Me osaamme asettaa paikoilleen seitsemän seurakuntaenkeliä (Ilm 2+3), neljä tuomionenkeliä, jotka ovat sidottuina Eufrat-virran varrella (Ilm 9), ja myös seitsemän pasuunaenkeliä (Ilm 8-11). Meille asiayhteydet ovat selvät, kun Herra liiton-ekelinä tulee alas (Ilm 10) tai kun kaksi profeetta (luku 11) astuu esiin tai mikä koskee seitsemää enkeliä vihanmaljoineen (Ilm 16). Kyllä, kaikkien tapahtumien paljastaminen on armosta paljastettu meille ja näytetty oikeassa asiayhteydessä, niinkuin ei sitä vielä missään ajanjaksossa aikaisemmin ole niin kaiken kattavasti tapahtunut.

Yhä uudelleen täytyy Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä sanoa: Nyt on kyse morsiusseurakunnan uloskutsumisesta ja valmistumisesta. Vieläpä vaikka me tietäisimme kaikki salaisuudet eikä meillä olisi kuitenkaan aitoa rakkautta Sanaan, **jo-kaiseen Sanaan**, silloin me emme voi lainkaan olla valmiit, saatikka että rakastamme Hänen ilmestymistään. Se on ero viisaiden ja tyhmien neitsyitten välillä. Me olemme todella lopunajassa; se, mistä nyt on kyse, on täydellinen ennalleenasettaminen Sanan mukaisesti, jonka täytyy tapahtua ennen rakkaan Herramme ja Yl-kämme takaisinpaluuta. Valitut pitävät loppuun asti lujasti kiinni Sanasta eikä heitä voida tulkintojen kautta johtaa harhaan. He uskovat, että totinen, yksin pyhille Kirjoituksille perustettu Sanoma edeltää Kristuksen toista tulemusta ja kiittävät Herraa vielä iankaikkisuudessa veli Branhamin profeetallisesta palvelustehtävästä ja kaikkien tapahtumien pelastushistoriallisesta paikoilleenasettamisesta. Heihin pätee tämä autuaaksijulistaminen: „*Autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.*”

Palvelija ei ole suurempi kuin hänen Herransa

Minulle on esitetty hyvin paljon kysymyksiä, joihin tulisi vastata. Sähköpostit kasaantuvat: jollakin on viisi, seuraavalla 8, sitä seuraavalla 20 kysymystä. Kysymysten määrä yksittäin nousee aina 45 asti, joihin minun tulee vastata. Kaikki haluavat selvyuden veli Branhamin lainauksista. Pyydän, olkaa ymmärtäväisiä sitä kohtaan, että minulle ei ole mahdollista käydä niihin sisään.

Mitä raamatullisiin aiheisiin tulee, niin minä olen jo kyllin käsitellyt kaikkia monissa julkaisuissa ja valaissut niitä Kirjoituksista käsin. Se pätee myös ainutkertaiseen, virheettömään profeetalliseen veli Branhamin palvelustehtävään. Palvelustehtävä, jonka Herra on antanut minulle 2. huhtikuuta 1962 ja on profeetan kautta vahvistettu kahden todistajan, veli Woodin ja veli Sothmannin, läsnäollessa, on, saar-nata Jumalan Sanaa ja jakaa hengellistä ruokaa, joka varastoitiin. Valittujen tähden minä mainitsen vielä kerran, että Herra on huudahtanut minulle sunnuntaina 19. syyskuuta 1976, valtavalla äänellä seuraavat sanat: „Palvelijani, Minä olen asetta-

nut sinut Matt 24:45-47:n mukaisesti jakamaan ruokaa.” Se on: niin totta kuin Jumala elää.

Hän itsehän on jo edeltäsanonut Aamos 8:11:ssä nälän kuulla Hänen Sanojaan, ja hengellinen ihminen elää jokaisesta Jumalan Sanasta. Meidän Lunastajamme puhui: „*Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa*” (Joh 4:34). Jokaiselle palvelijalle Hän sanoo Paavalin kautta: „*Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jotka sinä olet ottanut itsellesi ohjenuoraksi*” (1Tim 4:6; saks. Raam.).

2Tim 4 täytyi kuitenkin myös toteutua käyden sisään siihen, että tulisi aika, jossa monet „*eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyensä haalivat itselleen opettajia*”. Sentähden Matt 24:48-50:ssä on myös puhe palvelijasta, joka „*on paha ja sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipty', ...*” (jae 48) Niin kuin Ihmisenpoika ensin kylvi hyvän siemenen, niin tekevät sen kaikki ne, jotka Hän lähettää (Matt 13). Vihollinen hiipii aina jäljessä ja kylvää pahan siemenen, rikkaruohon: tulkinnat. Uskollinen ja viisas palvelija kylvää vain Sanan siemenen ja jakaa hengellistä ruokaa. Paha palvelija kylvää omia tulkintojaan.

Kaikki, jotka ovat Jumalasta syntyneet, uskovat ja iloitsevat siitä, että itse Herra Jeesus on antanut tätä aikaa varten kutsumisen, julistaa Sanaa. Ei voida kyllin usein painottaa: Jonka Jumala lähettää, hän julistaa vain Jumalan Sanaa ja kuka on Jumalasta, hän kuulee vain Jumalan Sanan (1Joh 4:6) eikä mitään taruja (2Tim 4:4).

Paavali kirjoittaa: „*Ennemminkin pyrimme joka suhteessa osoittautumaan Jumalan palvelijoiksi: suuren kärsivällisyyden kautta vaivoissa, hädissä ahdistuksissa... Totuuden Sanassa, Jumalan voiman kautta, vanhurskauden sota-aseet oikeaan ja vasempaan suunnattuina, kunniassa ja häpeässä, pahassa ja hyvässä maineessa, ikäänkuin olisimme harhaanjohtajia ja kuitenkin totta puhuvia*” (2Kor 6:4-8 saks.).

1Piet 4:12:ssa me luemme, että uskovien monesti täytyy käydä koettelemusten läpi, jotka ovat kuin tulenhehku, mutta myös, että me siten olemme saaneet osallisuuden Kristuksen kärsimyksiin, „... *että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita*” (jae 13).

Myös meidän Lunastajamme on syntymästään aina taivaaseenastumiseensa asti mennyt herjausten läpi. Kirjanoppineet muistuttivat Hänelle, että Hän olisi syntynyt aviorikoksessa (Joh 8:41), että Hän olisi riivattu (Joh 10:20), että Hän olisi liittossa Beelsebubin kanssa (Luuk 11:15), että Hän olisi villitsijä (Matt 27:63), myös

että Hän olisi pahantekijä (Joh 18:30). Hän kesti kaiken häpeän, jopa vielä ristillä pilkattiin Häntä. Kuitenkin pääsiäisaamuna Hän tuli ulos haudasta paholaisen, kuoleman ja helvetin voittajana ja on voinut huudahtaa: „Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.” Riemuhuudon raikuessa Hän on mennyt ylös taivaaseen (Ps 47:6; Ps 68:19; Luuk 24:50-53; Apt 1:9-11) ja Hän on palaava taikaisin suurella voimalla ja kirkkaudella.

Niinkuin on tapahtunut Herralle, niin tapahtuu Hänen palvelijoilleen: „*Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitänkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne*” (Joh 15:20). Hän on myös sanonut: „*Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikäänkuin jonkin pahan – Ihmisen Pojan tähden!*” (Luuk 6:22).

Myös aivan samoin toteutuu: „*Jotka kyynelin kylvävät, he riemuiten leikkaavat. He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteen-sä tuovat*” (Ps 126). Kun Herra ilmestyy kirkkaudessaan takaisinpaluussaan, myös me olemme iloitseva ja riemuitseva. „*Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt näe häntä, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla, ...*” (1Piet 1:8). Nyt me kannamme häpeää Hänen Nimensä tähden, kuitenkin kun Hän tulee, me olemme iloitseva ja riemuitseva ja saamme kunnian kruunun (1Piet 5:4). Hän tuli ensimmäisen kerran, ottaakseen pois meidän syntimme; toisen kerran Hän tulee kaikkien niiden takia, jotka odottavat Häntä (Hebr 9:28), kaikkien niiden takia, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään (2Tim 4:8), kaikkien takia, jotka ovat valmiit (Matt 25:10).

Apostoli Johannes rohkaisee meitä: „*Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tykönsä hänen tulemuksessaan ... Me tiedämme tulevamme hänen kaltaiseksi, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on*” (1Joh 2:28 + 3:2).

Mitä tapahtuu, kun Herra ärjyy leijonana

Sanokaamme se vielä kerran, jotta myös viimeinen ymmärtää sen: Joka uskoo, niinkuin Pyhät Kirjoitukset sanovat asiaankuuluvissa raamatunpaikoissa, hänelle se paljastetaan. Ilm 10:ssä Herra tulee alas liiton enkelinä avattu Kirja mukanaan, asettaa jalkansa meren ja maan päälle ja huutaa kovalla äänellä, niinkuin leijona ärjyy, Avainsana tässä asiayhteydessä on „ärjyy”.

Saarnassa „Siirtyminen”, 17. maaliskuuta 1963, veli Branham luki Ilm 10:1 ja sanoi heti sen jälkeen: „**Jos te olette tarkanneet, se on Kristus. Vanhassa Testamentissa Häntä kutsutaan Liiton Enkeliksi. Hän tulee nyt suoraan juutalaisten tykö, sillä seurakunta on täydellistetty ... Seurakunta on temmattu ylös.**”

Se on Mal 3:1:n toisen osan täyttymys: „*Ja äkisti on tuleva temppeleinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee...*”.

Myös se, mitä uskovien israelilaisten kanssa tapahtuu, sanottiin jo edeltä profetaallisessa Sanassa. Silloin toteutuu: „Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemissa, ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva” (Joel 4:16).

„*Ja he vaeltavat Herran jäljessä. Hän ärjyy kuin leijona – niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin*” (Hoos 11:10).

„*Ja hän sanoi: Herra ärjyy Siionista, Hän jylisee Jerusalemissa ja paimenten laitumet lakastuvat ja Karmelin laki kuivuu” (Aamos 1:2).*

Vasta silloin, kun Hän ärjyy kuin leijona, on se hetki, jolloin seitsemän ukkosenjyrinää antavat äänensä kuulua (Ilm 10:3). Kun Johannes aikoi kirjoittaa sen muistiin, ääni taivaasta huusi hänelle: „*Pane sinetin taakse, mitä ne seitsemän ukkosenjyrinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita!*” (Jae 4). Jumala yksin lahjoittakoon pyhän kunnioittavan pelon osoittamaan kunnioituksen sille; sehän on „NÄIN SANOO HERRA”.

Liiton Enkeli, joka asettaa jalkansa maan ja meren päälle ja ärjyy kuin leijona, kohottaa sitten kätensä taivasta kohti ja vannoo aina ja iankaikkisesti Elävän kautta, „*että ei ole oleva enää mitään viivytystä...*” Profeetta Danielissa 12:7 on kirjoitettu tästä vannomisesta tarkalla ajanmäärityksellä: „*... ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: »Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa: ja viipymättä pyhän kansan tuhoajan valta on saavuttanut loppunsa, silloin kaikki tämä toteutuu.*»” Aamen! Kaikella selvyydellä meille sanotaan profetaallisessa Sanassa, että vannomisen hetkestä lähtien on oleva vielä kolme ja puoli vuotta, kunnes kaikki on täyttynyt viimeisessä ajanjaksossa. Dan 7:25:ssä me luemme samoin 3½ vuodesta viittauksella Israeliin, ja Ilmestyskirjassa 12:14 yhdestä ajasta, kahdesta ajasta ja puolesta ajasta niin kuin Dan 12:7:ssä.

Aivan selvästi silloin ei enää ole kyse morsiusseursakunnasta, joka temmattiin ylös, vaan ahdistuksenajasta ja Israelista. Profeetta Danielille sanottiin: „*Ja minä*

tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä” (10:14). Kaikkien siihenkuuluvien raamatunpaikkojen kanssa ei ole vaikeaa asettaa paikoilleen myöskään tätä suurta tapahtumaa, se tarkoittaa: raamatullisesti oikein paikoilleen. Koska se ei enää koske morsiusseurakuntaa, vaan Israelin kansaa, meidän ei tarvitse mitenkään olla huolissamme siihen liittyvistä tapahtumista. Herra on kantava huolen kansastaan loppuun asti.

Lopunaika on käsillä; Hänen tulonsa on lähellä

Matt 24:ssä, Mark13:ssa ja Luuk 21:ssä Herra on puhunut myös tapahtumista ajanjaksossa ennen Kristuksen takaisinpaluuta. Hän on verrannut tätä sukupolvea Nooan ajan sukupolveen (1Moos, luvut 6-9) ja Sodomian ja Gomorran (1Moos 19) tilaan (Luuk 17). Olisi niin, kuin se tuolloin oli, ja niin se on.

Moderni yhteiskunta ei enää pidä Jumalan Sanaa eikä koko jumalallista luomisjärjestystä ajanmukaisena. Se koskee avioliittoa, perhettä ja muita perinteisiä arvoja.

Apostoli Paavalin täytyi, jota ennen kaikkea teologit arvostelevat, kuvata Room 1:24-32:ssa yleinen tila: *„Sen tähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnovastaiseen; samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet miespuolten kanssa riettautta ...”* Myös se tapahtuu meidän silmiemme ja korviemme edessä.

Myös kirkko sopeutuu avoimesti kuten kaikki toisetkin ajanhenkeen. Näin otsikot kuuluvat lyhyesti: „Täyskäännös katolisessa kirkossa. Vatikaani ottaa vastaan homot ja lesbot. Selvitys: homoseksuaalit lahjoineen ja ominaisuuksineen voivat rikastuttaa kristillistä yhteisöä ... ”

Tietenkin jokaisella ihmisellä on oikeus elää siten, kuin hän sen oikeana pitää, eikä ketään saa halveksia hänen elämäntapansa perusteella, saaticka syrjiä. Joka ikisen ihmisen arvo on ja pysyy koskemattomana.

Kuitenkin on jokaiselle, joka uskoo Jumalaa ja on todella uudestisyntynyt Hengen kautta, myös vielä tänä päivänä Jumalan Sana sitova ohjenuora. Joka kuuluu totiseen Herran seurakuntaan, hän tunnustaa Jumalan luomisjärjestyksen avioliittoa ja perhettä varten, aivan samoin kuin pelastus- ja seurakuntajärjestyksen, jotka Hän

on antanut kirjoittaa muistiin Sanassaan, ja alistuu luonnollisella alueella samoin kuin hengellisellä alueella jumalalliseen järjestykseen.

Mutta ensin täytyy tapahtua se, mitä kaksituhatta vuotta sitten huudettiin kaikille kuulijoille uusitamentillisen seurakunnan perustamisessa ensimmäisessä saarnassa: „*Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra meidän Jumalamme kutsuu*” (Apt 2). Saarnan täytyy tänä päivänä pitää yhtä tuon ensimmäisen kanssa, määräykset uskoville viimeisessä seurakuntajaksossa pätevät vielä aivan samoin kuin uskoville ensimmäisessä ajanjaksossa. Mutta, joka ei anna Jumalan Hengen vakuuttaa itseään eikä vastaanota lahjoitettua lunastusta, hän ei anna johtaa itseänsä parannukseen.

Kukaan ei voi pelastaa itseään; jokaisen täytyy huutaa avukseen Herran ja Lunastajan nimeä, rukouksessa pyytää anteeksiantamusta ja vapautusta ja vielä tänä päivänä voi kokea, että on tullut todeksi: „*Sillä »jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu«*” (Room 10:13); „*»Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut« Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä!*” (2Kor 6:2).

Jumalan armon kautta uskovien elämä tuodaan hengellisellä kuin myös maallisella alueella yhtäpitävyyteen Jumalan Sanan kanssa. Sillä vain hän, joka on Sanassa, voi olla Jumalan tahdossa, ja vain siten me voimme vaeltaa Jumalan kanssa, niinkuin jo Eenok teki, joka temmattiin ylös (Hebr 11:5). Siten Jumalan mielisuo-sio armosta on lepäävä meidän yllämme ja olemme menevä nuhteettomana morsiamena Yljän kanssa hääaterialle. Aamen.

„... siten asettaakseen eteensä seurakunnan ihanassa kauneudessa, ilman tahroja tai ryppyjä tai mitään senkaltaisia virheitä, vaan paljoa ennemminkin niin, että hän olisi pyhä ja nuhteeton” (Ef 5:27)

Tulevaa kuukautta varten on jälleen suunniteltu lukuisia lähetysmatkoja. Pyydän, muistakaa minua rukouksissanne.

Jumalan tehtävässä toimien

Bro. Frank



Valokuva eräästä kokouksesta Kuubassa helmikuussa 2015. Oli se sitten Havannassa tai Holguinissa: kaikkialla tulivat uskovat kuullakseen Sanaa. Vieläpä Santiago de Kuubasta tulivat saarnaajat kokouksiin. Mikä armo, että me olemme saaneet suoraan kokea sen mukana, miten viimeinen Sanoma saavuttaa kaikki jumalanlapset kaikissa kansakunnissa!



